

РЕШЕНИЕ

№ 2177

гр. София, 02.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 16.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8485** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/](#), във връзка с [чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/](#).

Образувано е по жалба на С. С. Р.,ЕГН [ЕГН],чрез адв. С. срещу Решение №1040-21-467/20.06.2020г. на Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт - С.-град /ТП на НОИ - С.-град/, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане №Д-21-999-00-[ЕГН]/20.05.2020г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите в ТП на НОИ – С. -град за спиране на производството по отпускането/изплащането на парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване по болничен лист №Е20201193842,за времето от 24.04.2020г. до 23.05.2020г.

С жалбата се оспорва решението на Директора на ТП на НОИ – С. - град като незаконосъобразно.Излагат се аргументи, че в решението не са обсъдени възраженията на жалбоподателят,като е допуснато процесуално нарушение и намира разпореждането за спиране за неправомерно.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ – С. - град, представляван от пълномощник – юрк.М.,оспорва жалбата като неоснователна и необоснована. Моли същата да бъде

отхвърлена.

Административен Съд С. – град, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори от страните, че към датата на издаване на болничен лист №Е20201193842 жалбоподателят е бил в трудово правоотношение с [фирма], където е работил като “експерт”. През периода 24.04.2020г. до 23.05.2020г., жалбоподателят Р. е ползвал отпуск поради временна неработоспособност въз основа на болничен лист № Е20201193842/24.04.2020г., издаден от ЛКК при АМПС МС С. 2000 О. на 24.04.2020г., с причина 06 (с диагноза счупване на друг пръст на стъпалото), представено в ТП на НОИ – С. – град със справка вх.№ Р14-21-000-00-[ЕГН]/07.05.2020г.

При преценка на правото на обезщетение за временна нетрудоспособност при проверка от експерт “Експертиза на временната нетрудоспособност” в ТП на НОИ- С. – град било установено, че жалбоподателят С. Р. е ползвал продължителен отпуск за временна нетрудоспособност с тази диагноза, поради което с жалба изх.№ 4305-21-1356/19.05.2020г. на Директорът на ТП на НОИ-С. е оспорен болничен лист № №Е20201193842 по реда на чл.112, ал.1 от Закона за здравето (ЗЗ).

На основание чл.40, ал.4 КСО и чл. 47, ал. 2 от Наредба за парични обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/ с Разпореждане №Д-21-999-00-[ЕГН]/20.05.2020г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите в ТП на НОИ – С. - град е спряно производството по отпускане/изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност по болничен лист № Е20201193842 до произнасяне на компетентните органи на медицинската експертиза и преценка относно наличието на право на обезщетение за временна неработоспособност.

Разпореждането е оспорено от А. с жалба вх. № вх.№4305-21-976#1 от 09.06.2020г., във връзка с която е и постановеното Решение № 1040-21-46/25.06.2020 г. на Директора на ТП на НОИ – С. - град, предмет на оспорване в настоящото съдебно производство. С него е отхвърлена жалбата с изложени мотиви, че съгласно [чл. 40, ал. 4, т. 1 от КСО](#) ръководителят по изплащане на обезщетенията и помощите издава разпореждане за спиране изплащането на обезщетенията за временна неработоспособност, трудова злополука и професионална болест, трудоустрояване, бременност и раждане и отглеждане на дете, когато са обжалвани актовете на медицинската експертиза, какъвто е настоящият случай. Посочено е, че компетентността за преценка относно правомерното издаване на болничния лист е предоставена на органите на медицинската експертиза - ЛКК, ТЕЛК и на съответния регионален съвет по чл. 111 от ЗЗ, във връзка с [чл. 112, ал. 2 от ЗЗ](#), поради което преди тяхното произнасяне с влязъл в сила акт не е възможно определяне на правото и размера на паричното обезщетение за временна неработоспособност.

При така изложената фактическа обстановка съдът формира и правните си изводи:

Жалбата е подадена на 21.08.2020г. от лице с правен интерес - адресат на оспорвания административен акт, в предвидения в [чл. 118, ал. 1 от КСО](#) 14-дневен срок и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол - решение на Директора на ТП на НОИ. Поради това жалбата е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно [чл. 168., ал. 1 АПК](#) съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по [чл. 146 АПК](#), а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

По компетентността на органа:

Разпореджане №Д-21-999-00-[ЕГН]/20.05.2020г., с което е спряно производството по отпускане/изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност по болничен лист №Е20201193842, е издадено за Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите в ТП на НОИ - С.-град, който е компетентният орган съгласно [чл. 40, ал. 4, във връзка с, ал. 3 от КСО](#), при условията на делегирана компетентност със Заповед № 1015-21-79/03.02.2017 г. на Директора на ТП на НОИ – С. - град.

Оспорваното Решение № 1040-21-467/25.06.2020г. е издадено за Директора на ТП на НОИ – С. -град от Директора на ТП на НОИ – С.-град, който е и материално и териториално компетентният орган съгласно [чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "б." от КСО](#) /по аналогия с обезщетенията за безработица, предвид липсата на изрична разпоредба относно спиране на производствата по изплащане на обезщетенията за временна неработоспособност/.

С оглед на изложеното съдът намира Разпореджане № Д-21-999-00-[ЕГН]/20.05.2020г. и Решение № 1040-21-467/25.06.2020г. за издадени от компетентни органи и в кръга на законоустановените им правомощия.

Атакуваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма - [чл. 117., ал. 3 КСО](#). Същият е мотивиран от фактическа и правна страна. В производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават отмяна на акта.

По приложението на материалния закон:

Съгласно [чл. 40, ал. 1 от КСО](#) осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск. Между страните не е спорно,

че жалбоподателят Р. е осигуряван за временна неработоспособност поради общо заболяване за последните 6 месеца и осигуряването му не е прекратено към момента на настъпване на неработоспособността на 24.04.2020 г. съгласно издадения болничен лист.

Редът за упражняване на правото на обезщетение е регламентиран в [Наредба за парични обезщетения и помощи от ДОО /НПОПДОО/](#). В чл. 3, ал. 1 от с.з. е уредено, че паричните обезщетения за временна неработоспособност, бременност и раждане до 135 календарни дни или трудоустрояване се изплащат при ползване на отпуск или при трудоустрояване въз основа на болничен лист. Следователно временната неработоспособност като осигурен социален риск и основание за придобиване на право на парично обезщетение се удостоверява с болничен лист, издаван от органите на медицинската експертиза. В настоящия случай жалбоподателят е ползвал отпуск поради временна неработоспособност в размер на 30 календарни дни. При спазване на тази разпоредба процесният болничен лист е издаден от ЛКК при АМПС МС С. 2000 О. на 24.04.2020г. Същият е оспорен с жалба на директора на ТП на НОИ-С. - град от 19.05.2020 г. по реда на чл. 112 от [33](#).

Предвид установеното и съгласно разпоредбата на чл.49, ал.4 КСО, Ръководителят по изплащане на обезщетенията и помощите е издал Разпореждане №Д-21-999-00-[ЕГН]/20.05.2020г. за спиране на производството за изплащане на паричното обезщетение до произнасяне на ТЕЛК, относно правомерността на представения болничен лист.

Съгласно чл.6, ал.1 НМЕ временна нетрудоспособност е налице в случаите, при които осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: общо заболяване, злополука, професионална болест и др. Отпускът поради временна нетрудоспособност се оформя като болничен лист по образец, утвърден от управителя на НОИ и от министъра на здравеопазването.

Съгласно чл.6, ал.4 от Наредбата, при временна нетрудоспособност болничен лист се издава за времето от първия ден на настъпването на временната нетрудоспособност до нейното възстановяване или до възстановяване на трайно намалената работоспособност от ТЕЛК.

Разпоредбата на чл.19, ал.3 от НМЕ предвижда споровете между осигурения, лекуващите лекари/лекари по дентална медицина и други заинтересовани лица и органи (в т.ч и ТП на НОИ) да се разрешават по реда на чл.112 и чл.113 от 33, като до произнасяне на компетентните органи на медицинската експертиза (ТЕЛК) относно правомерното издаване на болничния лист, не може да бъде извършена преценка на правото на обезщетение за временна нетрудоспособност и съответно да бъде определен размера на паричното обезщетение за временна нетрудоспособност. В случая компетентни по въпросите на работоспособността са органите на медицинската експертиза, посочени в [НМЕ](#) и [ПУОРОМЕРКМЕ](#). Актовете, издавани от тях, в които се произнасят по наличието на временна или трайна неработоспособност, имат характера на индивидуални администра-тивни актове и са задължителни за осигурителните органи при преценка на правото на парично

обезщетение за временна неработоспособност/пенсия за инвалидност. До изтичане на срока за обжалването им съгласно правилата на административния процес те не са стабилни административни актове. Тъй като производството по издаването им е преюдициално спрямо производството по отпускане и изплащане на парично обезщетение то представлява основание за спирането му съгласно чл. 40, ал. 4, т. 1 от [КСО](#). Последната разпоредба постановява, че длъжностното лице по, ал. 3 издава разпореждане за спиране на производството по отпускането или изплащането на обезщетенията за временна неработоспособност, трудова злополука или професионална болест, трудоустрояване, бременност и раждане и отглеждане на дете, когато са обжалвани актове на органите на медицинската експертиза. Видно е, че в тази хипотеза органът действа при условията на обвързана компетентност и е задължен да спре производството до окончателното решаване на въпроса относно наличието на неработоспособност от органите на медицинската експертиза. В случая е налице основание по [чл. 40, ал. 4 от КСО](#) за спиране на производството по изплащане на обезщетението по болничния лист, тъй като същият е обжалван от ТП-НОИ С. град, по реда на [чл. 112 от Закона за здравето](#) с жалба от 19.05.2020 г. Съгласно [чл. 142, ал. 1 от АПК](#) съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Към датата на издаване на разпореждането и на потвърждаващото го решение е било налице висящо производство по оспорване на болничния лист по реда на [Закона за здравето](#), тъй като към тази дата няма данни да е налице влязло в сила решение на ТЕЛК, поради което е правилен изводът на административния орган, че в разглеждания случай е налице основание по [чл. 40, ал. 4 КСО](#) за спиране на изплащането на обезщетението, което не е отпаднало.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и в съответствие с действащите материалноправни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото основателна се явява своевременно направената от пълномощника на ответника претенция по чл.78, ал.8 от ГПК, като съдът намира, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати възнаграждение по чл.24 от НЗПП, вр. с чл.37 от ЗПП, в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание [чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК](#), Административен Съд С. - град, III отделение, 34 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. С. Р., [ЕГН] срещу Решение №1040-21-467/25.06.2020г. на Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт - С.-град /ТП на НОИ - С.-град/, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/20.05.2020г. на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите в ТП на НОИ – С. -град за спиране на производството по

отпускането/изплащането на парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване по болничен лист № №Е20201193842, за времето от 24.04.2020г. до 23.05.2020г.

ОСЪЖДА С. С. Р., [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ С.-град разноски по чл.78, ал.8 от ГПК в размер на 100 /сто/ лв.

Препис от решението, на основание чл.138, ал.3, във вр. с чл.137, ал.1 от АПК, да се изпрати или връчи на страните по делото.

Решението, съгласно разпоредбата на чл.119 от КСО, е окончателно и не подлежи на касационно обжалване или протестиране.

съдия: